

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915205492
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7915205492.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: H. D., C.. XX.XX.XXXX, S. Š. XX/XX, XXX XX S., právne zastúpeného: Advokátska kancelária Gazdičová a Jonáš, so sídlom v Trebišove, M. R. Štefánika 2393/29, proti žalovanému: TOKAJ WINE s.r.o., IČO: 36 587 761, so sídlom Hlavná 5, 076 32 Černochovej, právne zastúpeného: JUDr. Slavomír Kučmáš, advokát, Advokátska kancelária so sídlom v Michalovciach, Plynárenská 1, o zaplatenie 4.643,53 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov zo dňa 30.8.2019 sp.zn . 6C/236/2015

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie Okresného súdu Trebišov zo dňa 30.8.2019 č.k. 6C/236/2015-137 vo výroku II, ktorým súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

Žalovaný má proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) uznesením zo dňa 30.8.2019 č.k. 6C/236/2015-137 konanie zastavil (výrok I.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi (výrok II.).

2. Rozhodol tak v konaní, v ktorom sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 4.643,53 € titulom náhrady škody, na základe späťvzatia žaloby žalobcu podaním zo dňa 11.6.2019. Súd prvej inštancie aplikoval ust. § 144 a § 146 ods. 1 CSP.

3. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1,2 CSP a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi, nakoľko zastavenie konania procesne zaviniť žalobca.

4. Proti uvedenému uzneseniu a to voči výroku II. o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že sporovým stranám náhradu trov konania neprizná. Poukázal na ust. § 257 CSP, ktorý umožňuje nepriznať náhradu trov konania strane sporu, ktorá má inak na náhradu trov právo a poukázal na to, že v tomto konaní išlo o náhradu škody, ktorú mal spôsobiť žalobcovi žalovaný. Dal do pozornosti súdu, že žaloba bola podaná 7.4.2015, pričom termín prvého pojednávania bol 23.5.2019 a za 4 roky v podstate nečinnosti súdu došlo k rôznym zmenám, jednak k odpredaju pozemkov na ktorých bola spôsobená škoda, sťažila sa dôkazná situácia žalobcu po márnom uplynutí dlhého času a zhoršil sa aj zdravotný stav žalobcu, ktorý prekoval operáciu chrbtice a veľmi ťažko chodí. Uvedené považuje za dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti, ktoré umožňujú nepriznať sporovým stranám náhradu trov konania.

5. K podanému odvolaniu sa žalovaný vyjadril písomne a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v časti náhrady trov konania potvrdil, pretože žalobca zastavenie konania procesne zavinil a taktiež zavinil vznik trov konania na strane žalovaného. Má za to, že nie je preukázaný dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý by odôvodňoval nepriznanie náhrady trov konania, pretože dôvody na ktoré žalobca v odvolaní poukazuje (nekonanie súdu a zhoršenie jeho zdravotného stavu) sú právne bezvýznamné. Podľa názoru žalovaného od samého začiatku išlo o zjavne nedôvodnú žalobu, ktorú mal žalobca zobrať späť hneď na samom začiatku, na čo žalovaný žalobcu aj v rámci mimosúdnej komunikácie upozorňoval. Pokiaľ by možným dôvodom nepriznanie náhrady trov mala byť zlá finančná situácia žalobcu, žalovaný poukázal na to, že tento v odvolaní nič neuvádza a ani ničím nepreukazuje takúto skutočnosť.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 od. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

7. Uznesenie je v napadnutom výroku II. vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. V danom prípade súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP a vychádzajúc z úvahy, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania.

9. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie stotožňuje.

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého výroku o priznaní nároku na náhradu trov konania žalovanému proti žalobcovi v plnom rozsahu a k odvolacím námietkam žalobcu, odvolací súd uvádza nasledovné:

11. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia, ktoré je aplikačne bezproblémovou zásadou.

13. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovanej. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie sa žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania.

14. Ak však žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu, alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno vyčítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy konania žalovaného žalobca.

15. V prejednávanvej veci k späťvzatiu žaloby došlo písomným podaním žalobcu, ktoré doručené súdu prvej inštancie 11.6.2019 (čl. 127 spisu) bez uvedenia dôvodu.

16. Žalobca sa domáha aplikácie ust. § 257 CSP, a teda nepriznania náhrady trov konania vzhľadom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, za ktoré považuje dĺžku trvania sporu a zhoršenie svojho zdravotného stavu.

17. V zmysle ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

18. Vyššie citované zákonné ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods.1 CSP).

19. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti.

20. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. V zmysle už ustálenej judikatúry nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť.

21. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody.

22. K aplikácii ust. § 257 CSP dochádza aj z aspektov sociálnych a okolností hodné osobitného zreteľa sa v takýchto prípadoch môžu vyskytnúť v akomkoľvek sporovom konaní. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu a všimá si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní.

23. Z uvedeného vyplýva, že dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú buď v dôvodoch na strane sporu alebo v okolnostiach prejednávaného sporu.

24. Aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdości.

25. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobcom uvádzané skutočnosti neodôvodňujú aplikáciu ust. § 257 CSP. V danom prípade žalobca netvrdil ani nepreukázal (neboli zistené) na strane žalobcu také sociálne aspekty, t.j. majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery, ktoré by odôvodňovali nepriznanie trov konania úspešnému žalovanému. Žiadne iné skutočnosti, ktoré by mali byť dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania, v žalobca v odvolaní neuvádza a takéto nevyplynuli ani z obsahu spisu.

26. Vzhľadom na neexistenciu dôvodov pre aplikáciu ust. § 257 CSP rozhodol súd prvej inštancie vecne správne, ak v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP zaviazal žalobcu, ktorý späťvzatím žaloby zavinił zastavenie konania, na náhradu trov konania žalovanému, z ktorého dôvodu odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, nevznikol mu preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto má nárok proti neúspešným žalobcom na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

28. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, zohľadňujúc ustanovenie § 251 CSP.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).